

Sygn. akt V Ua 28/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 stycznia 2023 r.

Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Piotrkowie Trybunalskim,

Wydział V w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Urszula Sipińska-Sęk

Protokolant: st. sekr. sądowy Karolina Rudecka

po rozpoznaniu w dniu 12 stycznia 2023 r. w Piotrkowie Trybunalskim

na rozprawie

sprawy z powództwa A. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych - Oddział w T.

o odszkodowanie z tytułu wypadku przy pracy

na skutek apelacji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

od wyroku Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 25 sierpnia 2022 r. sygn. akt IV U 19/21

oddala apelację.

Sędzia Urszula Sipińska-Sęk

Sygn. akt VUa 28/22

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia (...) roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych w T. w sprawie (...) odmówił wnioskodawczyni A. K. prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy w dniu (...) roku podnosząc, iż wnioskodawczyni nie doznała uszczerbku na zdrowiu.

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 22 października 2020 roku, sygn. akt IVU 99/20 Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznał wnioskodawczyni A. K. prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy z dnia (...) roku w wysokości odpowiadającej 5% na zdrowiu tj. w wysokości 4.920,00 zł.

Podstawą wyroku były następujące ustalenia faktyczne

i rozważania prawne Sądu Rejonowego:

Wnioskodawczyni A. K. była zatrudniona w Firmie (...) w B. na stanowisku kierownika do spraw administracyjnych. W dniu (...) roku wnioskodawczyni poślizgnęła się na mokrej podłodze i upadła, uderzyła tyłem głowy o kant stołu.

W wyniku wypadku przy pracy wnioskodawczyni doznała urazu głowy okolicy potylicznej z raną oraz stłuczenia pośladka i biodra prawego.

Z przyczyn neurologicznych nie zaistniał u wnioskodawczynie stały lub długotrwały uszczerbek na zdrowiu w związku z wypadkiem przy pracy z dnia (...) roku.

W wyniku powstania rany tłuczonej okolicy potylicznej głowy u wnioskodawczynie zaistniała konieczność szycia rany i dalszego leczenia w Poradni (...). Skutkuje to powstaniem stałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 5 % - pkt. 1a tabeli.

Sąd Rejonowy przeprowadził dowód z opinii biegłych lekarzy: neurologa A. P. oraz ortopedów: R. E. (1), Z. P. (1) i J. B. (1).

Biegła lekarz neurolog wskazała, iż z przyczyn neurologicznych nie zaistniał u wnioskodawczynie stały lub długotrwały uszczerbek na zdrowiu, a istniejące dolegliwości są wynikiem zmian zwyrodnieniowych kręgosłupa, bez związku z wypadkiem przy pracy.

Biegły ortopeda R. E. (1) w swojej opinii wskazał na zaistnienie uszczerbku na zdrowiu wskutek urazu barku. Wniosek taki został zakwestionowany przez ZUS, który podnosił zwyrodnieniowy charakter zmian.

Skutkowało to wydaniem opinii przez biegłego Z. P. (1), który jednoznacznie wskazał, iż dolegliwości ze strony barku nie były związane z wypadkiem przy pracy.

Wobec sprzecznych wniosków biegłych Sąd dopuścił dowód z opinii kolejnego biegłego lekarza ortopedy J. B. (1), który potwierdził ustalenia biegłego Z. P. o braku związku dolegliwości ze strony barku z wypadkiem przy pracy.

Biegły J. B. (1) zwrócił jednak uwagę, iż wskutek urazu głowy wnioskodawczynie doznała rany skutkującej naruszeniem powłok czaszki. Istotnym jest, iż także E. R. i W. P. w swoich opisach stanu wnioskodawczynie zawarli tę okoliczność.

Sąd Rejonowy podniósł, iż z opinii biegłego J. B. wynika, że naruszenie powłok czaszki może stanowić samodzielną podstawę ustalenia uszczerbku na zdrowiu.

Z wnioskiem biegłego nie zgodził się ZUS podnosząc, iż rana głowy wnioskodawczynie była niewielka, a biegły nie wskazał nawet punktu tabeli uszczerbkowej na którym oparł swoje ustalenie 5 % uszczerbku na zdrowiu.

Zdaniem Sądu Rejonowego analiza zgłoszonych zarzutów wskazuje, iż ZUS nie wziął pod uwagę całości wywodów biegłego, który wskazał na punkt 1a tabeli jako podstawę stwierdzenia uszczerbku na zdrowiu.

Sąd Rejonowy zarzucił, że ZUS pomija także okoliczność, iż skóra wnioskodawczynie, na której istnieje blizna po ranie głowy stanowi samodzielny organ. Niewątpliwie blizna powstała u wnioskodawczynie, wpływa na funkcjonowanie organu w miejscu jej zaistnienia, a tym samym na funkcjonowanie organizmu jako całości.

Tym samym Sąd Rejonowy uznał zarzuty ZUS za bezzasadne, a opinię biegłego lekarza ortopedy J. B. za wiarygodną, zupełną i jednoznaczną.

W oparciu o tak ustalony stan faktyczny, Sąd Rejonowy – w oparciu o wnioski końcowe opinii biegłego ortopedy J. B. (1)- uznał odwołanie za uzasadnione na podstawie art. 6 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 30.10.2002 roku o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadku przy pracy i chorób zawodowych (Dz.U. Nr 199, poz.1673 ze zm.) i przyznał A. K. 1-razowe odszkodowanie wystąpił z tytułu 5% rzeczywistego stałego uszczerbku na zdrowiu.

Dokonanie stopnia uszczerbku nastąpiło zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Pracy i Polityki Społecznej z 18 grudnia 2002 roku w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania (Dz.U. 234, poz. 1974).

Z tych względów Sąd Rejonowy uznał, iż wnioskodawczyni przysługuje prawo do jednorazowego odszykowania w kwocie odpowiadającej 5 % uszczerbku na zdrowiu tj. 4.920,00 zł.

Dlatego też Sąd I instancji na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję przyznając wnioskodawczyni należne odszkodowanie w kwocie 4.920,00 zł (5 x 984,00 zł).

Wyrok zaskarżył w całości apelacją pełnomocnik Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

Wyrokowi zarzucił:

1. naruszenie prawa procesowego, które miało wpływ na treść zaskarżonego wyroku, tj.:

- art. 233 1 k.p.c., poprzez błędną i dowolną, bo sprzeczną z zasadami doświadczenia życiowego oraz prawidłowego wnioskowania, ocenę materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie i bezzasadne przyjęcie, że opinii biegłych sądowych: R. E. (1) i J. B. (1) wskazują na doznanie uszczerbku na zdrowiu przez A. K. wbrew wnioskowi wynikającym z opinii biegłych sądowych: A. P. i Z. P. (1) wykluczających powstanie stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu;
- art. 232 k.p.c. oraz art. 6 k.c., poprzez uznanie, że wypadek przy pracy (...) r. skutkuje przyznaniem Wnioskodawczyni jednorazowego odszkodowania wysokości odpowiadającej 5 % uszczerbku na zdrowiu, pomimo opinii biegłych sądowych: A. P. i Z. P. (1) negujących stały lub długotrwały neurologiczny uszczerbek na zdrowiu w związku z wypadkiem przy pracy 5 października 2017r.;

2. naruszenie prawa materialnego, w szczególności art. 6 ust. 1 pkt 4 ustawy z 30.10.2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadku przy pracy i chorób zawodowych (t.j. Dz. U. z 2019 r., poz. 1205 z późn. zm.), przez przyjęcie że przepis ma zastosowanie w niniejszym postępowaniu co skutkowało przyznaniem Wnioskodawczyni prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy z (...) r. w wysokości stanowiącej 5 % uszczerbku na zdrowiu tj. w kwocie 4 920, 00 złotych wbrew twierdzeniom wynikającym z opinii biegłej sądowej A. P. i biegłego sądowego Z. P. (1);

3. naruszenie prawa materialnego, w szczególności rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z 18.12.2002 r. w sprawie szczególnych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania (t.j. Dz.U. 2020 poz. 233) poprzez stwierdzenie, że Wnioskodawczyni przysługuje prawo do jednorazowego odszkodowania w kwocie odpowiadającej 5 % uszczerbku na zdrowiu, pomimo ustaleń poczynionych przez biegłą sądową A. P. i biegłego sądowego Z. P. (1).

Apelujący wnosił o zmianę wyroku Sądu Rejonowego i oddalenie odwołania oraz ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

W odpowiedzi na apelację A. K. wносиła w imieniu własnym o oddalenie apelacji w całości jako oczywiście bezzasadnej oraz zasądzenie od organu rentowego na rzecz wnioskodawczyni kosztów sądowych w postępowaniu apelacyjnym według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych zważył, co następuje:

Apelacja jest bezzasadna.

Poczynione przez Sąd I instancji ustalenia faktyczne są wystarczające do merytorycznego rozpoznania apelacji.

Zarzuty apelacji sprowadzają się do błędnego ustalenia stanu faktycznego w zakresie powstania u wnioskodawczyni stałego uszczerbku na zdrowiu w związku z wypadkiem przy pracy z 2017r. na skutek naruszenia art. 233 §1 k.p.c.

Analizując treść złożonej przez organ rentowy apelacji należy stwierdzić, iż apelujący nie zdołał skutecznie wykazać przyczyn, które dyskwalifikowałyby możliwość uznania dokonanych przez Sąd pierwszej instancji ustaleń faktycznych za prawidłowe. Samo przeświadczenie skarżącego, iż zgromadzony w prawie materiał dowodowy należało ocenić w odmienny sposób, co w efekcie skutkowało winno dokonaniem odmiennych ustaleń faktycznych - nie może być uznane za wystarczające dla stwierdzenia naruszenia przez Sąd treści art. 233 § 1 k.p.c. Dla skuteczności zarzutu naruszenia art. 233 § 1 k.p.c., nie można poprzestać na stwierdzeniu, że dokonane ustalenia faktyczne są wadliwe. Niezbędne jest bowiem wskazanie konkretnych przyczyn, które dyskwalifikują postępowanie sądu w zakresie ustaleń. Skarżący powinien zwłaszcza wskazać, jakie kryteria oceny zostały naruszone przez sąd przy analizie konkretnych dowodów, uznając brak ich wiarygodności i mocy dowodowej lub niesłusznie im taką moc przyznając (zob. postanowienie SN z dnia 23 stycznia 2001 r., IV CKN 970/00, Lex nr 52753, wyrok SN z dnia 6 lipca 2005 r., III CK 3/05, Lex nr 180925).

Apelujący nie sprostął tym wymaganiom. Dlatego też zarzut naruszenia art 233 k.p.c. nie zasługuje na uwzględnienie. Wysokość ustalonego przez Sąd I instancji stałego uszczerbku na zdrowiu ma oparcie w opinii biegłego ortopedy J. B. (1), której organowi rentowemu nie udało się skutecznie zakwestionować.

Okoliczność, że z opinii biegłej neurolog wynika, że wnioskodawczyni nie doznała uszczerbku na zdrowiu z tytułu wypadku przy pracy, nie dyskwalifikuje opinii biegłego ortopedy J. B. (1), jak chce apelujący. Biegła neurolog mogła bowiem i wypowiedziała się jedynie co do uszczerbku w zakresie stanu neurologicznego, a nie ortopedycznego. Innymi słowy brak uszczerbku neurologicznego, nie wyklucza uszczerbku ortopedycznego.

<p>Biegły ortopeda J. B. (1) ustalił u wnioskodawczyni stały 5% uszczerbek na zdrowiu z tytułu urazu głowy z raną tłuczoną okolicy potylicznej, co skutkowało koniecznością szycia rany i dalszego leczenia w poradni chirurgicznej. Biegły ortopeda Z. P. (1) oraz R. E. (1) nie wypowiedzieli się w swoich opiniach czy doznany przez wnioskodawczynię na skutek wypadku przy pracy uraz głowy (rana tłuczona okolicy potylicznej) skutkował u niej uszczerbkiem na zdrowiu. Z tych względów ich opinie były niepełne i jako takie nie mogły stanowić podstawy ustaleń w sprawie, jak słusznie ocenił w ramach art. 233 k.p.c. Sąd Rejonowy. Wolną od takich uchybień była wyłącznie opinia biegłego ortopedy J. B. (1). Ten biegły jako jedyny ocenił wszystkie doznane przez wnioskodawczynię dolegliwości ortopedyczne na skutek wypadku przy pracy z (...) roku. Biegły J. B. (1), podobnie jak biegły Z. P. (1), wykluczył związek urazu barku z przeżytym przez wnioskodawczynię wypadkiem przy pracy. Wynika to z faktu, że dolegliwości bólowe ze strony barku prawego pojawiły się u wnioskodawczyni dopiero po 8 miesiącach po wypadku. Gdyby do urazu barku doszło w dacie wypadku to – jak podkreśla biegły J. B. (1) i Z. P. (1)- z uwagi na uszkodzenie struktur barku prawego, uszkodzenie żywej tkanki jaką jest m.in. ścięgno, które generuje ból, dolegliwości bólowe musiałyby pojawić się w dniu urazu lub kilka dni po nim. Ponieważ u wnioskodawczyni dolegliwości bólowe ze strony barku ujawniły się znacznie później, to słusznym były wnioski biegłych J. B. (1) i Z. P. (1) o ich</p>	
--	--

powiązaniu ze stwierdzonymi u wnioskodawczyni przed wypadkiem zmianami zwyrodnieniowymi kręgosłupa szyjnego, co podważyło prawidłowość opinii biegłego R. E. (2) o przyznaniu z tytułu urazu barku uszczerbku na zdrowiu w związku z wypadkiem. Reasumując organowi rentowemu udało się wykluczyć doznanie przez wnioskodawczynię uszczerbku na zdrowiu w związku z wypadkiem przy pracy na skutek urazu barku. Nie udało mu się natomiast zanegować uszczerbku na zdrowiu jako następstwa wypadku przy pracy z tytułu doznania przez wnioskodawczynię na skutek wypadku rany tłuczonej głowy. Co znamienne ZUS nie kwestionuje, że wnioskodawczyni na skutek wypadku przy pracy doznała rany tłuczonej głowy, a jedynie fakt, aby ten uraz skutkował trwałym lub długotrwałym uszczerbkiem na zdrowiu.

Biegły ortopeda J. B. (1) ocenił uszczerbek na zdrowiu ubezpieczonej z pozycji 1 a tabeli stanowiącej załącznik do rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002 r. w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania (Dz.U. z 2013r., poz. 954). Pozycja 1a tabeli obejmuje uszkodzenie powłok czaszki (bez uszkodzeń kostnych) w postaci znacznego uszkodzenia powłok czaszki, rozległych, ściągających blizn – co kwalifikuje do procentowego stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu w zależności od rozmiaru od 5 % do 10%. Nie ulega wątpliwości, że wnioskodawczyni takiego urazu doznała. Doszło u niej zarówno do uszkodzenia powłok czaszki jak i do powstania blizny na skutek szycia powłok czaszki. Biegły – wbrew gołosłownym zarzutom organu rentowego - uwzględnił rozmiar uszkodzenia i charakter blizn, gdyż ustalił uszczerbek w dolnym przedziale tabeli 1 a. Nie do zaakceptowania jest stanowisko organu rentowego, sprowadzające się do tego, że doznany przez wnioskodawczynię uraz głowy, nie skutkuje jakimkolwiek uszczerbkiem na zdrowiu. Twierdzenia organu rentowego, że u wnioskodawczyni doszło li tylko do niewielkiego skaleczenia powłok czaszki, a pozostała po szyciu blizna nie ma charakteru ściągającego, wobec odmiennej opinii biegłego ortopedy J. B. (1) kwalifikującego uraz z pozycji 1a tabeli, należy uznać za gołosłowną polemikę z ustaleniami biegłego.

Jeżeli ZUS nie zgadzał się z opinią biegłego, to mógł zażądać wyjaśnienia przez biegłego swoich zastrzeżeń w

drodze opinii uzupełniającej. Skoro ZUS nie skorzystał z takiego uprawnienia, a zatem nie wykazał wadliwości opinii podstawowej, to Sąd Rejonowy nie mógł dokonać ustaleń faktycznych w zakresie uszczerbku na zdrowiu ubezpieczonej odmiennie od tego co wynika z opinii biegłego. Ustalenie uszczerbku na zdrowiu oraz jego związku z wypadkiem przy pracy nie jest możliwe bez odwołania się do wiadomości specjalnych w rozumieniu art. 278 § 1 KPC, których sąd nie posiada. W takiej sytuacji Sąd nie może - wbrew opinii biegłego (biegłych) - opierać ustaleń w tym zakresie na własnym przekonaniu (tak por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 24 lutego 2010 r., II UK 191/09, LEX nr 590238). W tym zakresie sąd musi opierać się na opiniach biegłych sądowych. Sąd może nie podzielić opinii biegłego sądowego, tylko wówczas, gdy dysponuje inną opinią biegłego tej samej specjalności o odmiennej treści w zakresie wniosków końcowych, w ramach sędziowskiej swobodnej oceny dowodów z art. 233 k.p.c. W przedmiotowej sprawie nie mieliśmy do czynienia z taką sytuacją, gdyż dwie pozostałe opinie ortopedyczne były niepełne, nie wypowiedziały się bowiem w zakresie uszczerbku związanego z urazem głowy.

Dlatego też ocenę dowodów dokonaną przez Sąd I instancji, Sąd Okręgowy uznaje za pełną, wszechstronną oraz zgodną z zasadami logicznego rozumowania i regułami doświadczenia życiowego.

Sąd Rejonowy prawidłowo ustalił na podstawie opinii biegłego ortopedy J. B. (1), że ubezpieczona na skutek wypadku doznała 5% stałego uszczerbku na zdrowiu. Tym samym Sąd I instancji – wbrew zarzutom skarżącego – nie naruszył przepisów prawa materialnego w postaci art. 6 ust. 1 pkt 4 o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz.U. z 2015r., poz. 1242, ze zm.).

Ubezpieczonemu, który wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, w myśl art. 11 ustęp 1 w zw. z art. 6 ustęp 1 pkt 4 i art. 12 ustęp 1 ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych przysługuje jednorazowe odszkodowanie w wysokości 20% przeciętnego wynagrodzenia za każdy procent stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu.

Skoro zatem ubezpieczona doznała 5% stałego uszczerbku na zdrowiu w związku z wypadkiem przy pracy, to słusznie Sąd I instancji zasądził na jej rzecz jednorazowe odszkodowanie za tak ustalony uszczerbek.

Organ rentowy nie udowodnił, aby wnioskodawczyni nie doznała uszczerbku na zdrowiu w związku z wypadkiem przy pracy ani aby wysokość uszczerbku na zdrowiu ustalona przez Sąd Rejonowy na podstawie opinii biegłego ortopedy J. B. (1) w wysokości 5% była zawyżona.

Biorąc pod uwagę bezzasadność zarzutów apelacji, Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. orzekł jak w sentencji.